

RÅDETS DIREKTIV 2005/71/EG**av den 12 oktober 2005****om ett särskilt förfarande för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse i forskningssyfte**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 63.3 a och artikel 63.4 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionen framhöll i januari 2000 nödvändigheten av att, som led i en strävan att stärka och skapa struktur i den europeiska forskningspolitiken, skapa ett europeiskt område för forskningsverksamhet, som centralt moment i gemenskapens framtida insatser på detta område.
- (2) Europeiska rådet i Lissabon i mars 2000, som godkände det europeiska området för forskningsverksamhet, uppställde målet att gemenskapen senast 2010 skall bli världens mest konkurrenskraftiga och dynamiska kunskapsbaserade ekonomi.
- (3) Globaliseringen av ekonomin kräver större rörlighet för forskare, en insikt som kom till uttryck i sjätte ramprogrammet för Europeiska gemenskapens verksamhet ⁽⁴⁾, när gemenskapen ytterligare ökade möjligheterna för forskare från tredjeländer att delta i forskningsprogrammen.
- (4) Europeiska gemenskapen beräknas senast 2010 behöva 700 000 forskare för att nå det av Europeiska rådet i Barcelona i mars 2002 fastställda målet att 3 % av BNP skall investeras i forskning. Detta mål kräver en rad samverkande åtgärder, exempelvis att öka de ungas intresse för en vetenskaplig karriär, främja kvinnors deltagande i vetenskaplig forskning, öka möjligheterna till utbildning och rörlighet inom forskningen, förbättra

karriärmöjligheterna för forskare inom gemenskapen och göra gemenskapen mer öppen för tredjelandsmedborgare som kan komma i fråga för inresa och vistelse i forskningssyfte.

- (5) Syftet med detta direktiv är att bidra till att målen uppnås genom att stödja tredjelandsmedborgares inresa, vistelse och rörlighet i forskningssyfte under längre tid än tre månader, så att gemenskapen får ökad attraktionskraft bland forskare i hela världen och stärker sin ställning som ett internationellt forskningscentrum.
- (6) Genomförandet av detta direktiv bör inte stimulera till kunskapsflykt från länder med framväxande ekonomi eller utvecklingsländer. Kompletterande åtgärder för att främja att forskarna återvänder till sina ursprungsländer och för att främja forskares rörlighet bör vidtas i partnerskap med ursprungsländerna i en strävan att skapa en övergripande migrationspolitik.
- (7) För att uppnå målen i Lissabonprocessen är det också viktigt att främja rörligheten inom unionen för forskare som är EU-medborgare och särskilt forskare från de medlemsstater som anslöt sig 2004, i syfte att bedriva vetenskaplig forskning.
- (8) Med tanke på den öppenhet som förändringarna i världsekonomin framtvingar och de krav som uppfyllelsen av målet att 3 % av BNP skall investeras i forskning sannolikt kommer att medföra, bör de forskare från tredjeländer som kan vara berättigade enligt direktivet utses enligt en bred definition som bygger på forskarnas behörighet och det forskningsprojekt som de avser att genomföra.
- (9) De insatser som måste göras för att uppnå detta treprocentiga mål gäller till stor del den privata sektorn, som följaktligen måste rekrytera fler forskare under de kommande åren, varför de forskningsorgan som kan omfattas av direktivet finns inom såväl den offentliga som den privata sektorn.

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 12 april 2005 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 120, 20.5.2005, s. 60.

⁽³⁾ EUT C 71, 22.3.2005, s. 6.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1513/2002/EG av den 27 juni 2002 om sjätte ramprogrammet för Europeiska gemenskapens verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration med syfte att främja inrättandet av det europeiska området för forskningsverksamhet samt innovation (2002–2006) (EGT L 232, 29.8.2002, s. 1). Beslutet ändrat genom beslut nr 786/2004/EG (EUT L 138, 30.4.2004, s. 7).

- (10) Varje medlemsstat bör se till att regelbundet uppdaterad och så uttömmande information som möjligt offentliggörs, särskilt via Internet, om enligt detta direktiv godkända forskningsorgan med vilka forskare kan ingå mottagningsavtal och om de villkor och förfaranden för inresa och vistelse på medlemsstatens territorium i forskningssyfte som har antagits enligt detta direktiv.
- (11) Det är lämpligt att underlätta forskares inresa och vistelse genom att inrätta ett förfarande för inresa och vistelse som är oberoende av forskarnas rättsförhållande till det mottagande forskningsorganet och genom att inte längre utöver uppehållstillstånd kräva arbetstillstånd. Medlemsstaterna kan tillämpa liknande bestämmelser för tredjelandsmedborgare som i samband med ett forskningsprojekt ansöker om inresa och vistelse för att undervisa vid en institution för högre utbildning i enlighet med nationell lagstiftning eller administrativ praxis.
- (12) Samtidigt bör de hävdvunna vägarna för inresa och vistelse (såsom arbete och praktik) bibehållas, särskilt för doktorander som bedriver forskning som studerande, vilka bör undantas från detta direktivs tillämpningsområde och vilka omfattas av rådets direktiv 2004/114/EG av den 13 december 2004 om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för studier, elevutbyte, oavlönad yrkesutbildning eller volontärbete ⁽¹⁾.
- (13) Det särskilda förfarandet för forskare bygger på att forskningsorganen samarbetar med medlemsstaternas behöriga myndigheter på invandringsområdet. Forskningsorganen ges en central roll i förfarandet för inresa och vistelse i syfte att underlätta och påskynda inresa och vistelse i gemenskapen för forskare från tredjeländer, samtidigt som medlemsstaterna behåller sina befogenheter i frågor som rör polisens utlänningskontroll.
- (14) Forskningsorganen, som förhandsgodkänns av medlemsstaterna, bör kunna ingå ett mottagningsavtal med tredjelandsmedborgare som avser att genomföra forskningsprojekt. Medlemsstaterna utfärdar ett uppehållstillstånd på grundval av mottagningsavtalet, om villkoren för inresa och vistelse är uppfyllda.
- (15) För att öka gemenskapens attraktionskraft bland forskare från tredjeländer bör dessa under sin vistelse på en rad områden beviljas samma sociala och ekonomiska rättigheter som medborgarna i den mottagande medlemsstaten och ha möjlighet att undervisa vid institutioner för högre utbildning.
- (16) Detta direktiv innebär en mycket viktig förbättring av den sociala tryggheten, eftersom principen om icke-diskriminering även är tillämplig direkt på personer som kommer till en medlemsstat direkt från ett tredjeland. Direktivet bör dock ändå inte ge upphov till ytterligare rättigheter utöver de som redan föreskrivs i den befintliga gemenskapslagstiftningen i fråga om social trygghet för tredjelandsmedborgare som omfattas av vissa gränsöverskridande bedömningsgrunder mellan medlemsstaterna. Vidare bör det genom direktivet inte beviljas rättigheter i situationer som inte omfattas av gemenskapslagstiftningen, till exempel avseende familjemedlemmar som är bosatta i ett tredjeland.
- (17) Det är viktigt att främja rörligheten för tredjelandsmedborgare som beviljas rätt till inresa och vistelse för att bedriva vetenskaplig forskning som en möjlighet att utveckla och konsolidera kontakter och nätverk mellan partner och fastställa rollen för det europeiska området för forskningsverksamhet över hela världen. Forskare bör kunna utnyttja denna rörlighet på de villkor som fastställs i detta direktiv. Villkoren för att utnyttja rörligheten enligt detta direktiv bör inte påverka de nuvarande reglerna för erkännande av resehandlingars giltighet.
- (18) Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt att underlätta och främja fortsatt sammanhållning av forskarnas familjer, i enlighet med rådets rekommendation av den 12 oktober 2005 om underlättande av inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare som skall bedriva forskning i Europeiska gemenskapen ⁽²⁾.
- (19) I familjesammanhållningens och rörlighetens intresse bör familjemedlemmar kunna ansluta sig till forskaren i en annan medlemsstat på de villkor som anges i medlemsstatens nationella lagstiftning, dit även medlemsstatens skyldigheter enligt bilaterala eller multilaterala avtal hör.
- (20) Innehavare av uppehållstillstånd bör i princip ha tillåtelse att lämna in en ansökan om inresa och vistelse medan de befinner sig på den berörda medlemsstatens territorium.
- (21) Medlemsstaterna bör ha rätt att ta ut en avgift av sökanden för handläggningen av ansökan om uppehållstillstånd.

⁽¹⁾ EUT L 375, 23.12.2004, s. 12.

⁽²⁾ Se sidan 26 i detta nummer av EUT.

(22) Detta direktiv bör under inga omständigheter påverka tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 1030/2002 av den 13 juni 2002 om en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för medborgare i tredjeland ⁽¹⁾.

(23) Målen för detta direktiv – införandet av ett särskilt förfarande för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse i medlemsstaterna under en period som överstiger tre månader i syfte att genomföra ett forskningsprojekt inom ramen för ett mottagningsavtal med ett forskningsorgan – kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna, särskilt inte i fråga rörlighet mellan medlemsstaterna, och kan därför bättre uppnås på gemenskapsnivå. Gemenskapen har därför rätt att vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går direktivet inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(24) Medlemsstaterna skall tillämpa bestämmelserna i detta direktiv utan diskriminering på grund av kön, ras, hudfärg, etniskt eller socialt ursprung, genetiska särdrag, språk, religion eller övertygelse, politisk eller annan åskådning, tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet, börd, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning.

(25) Detta direktiv respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

(26) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet "Bättre lagstiftning" kommer medlemsstaterna att uppmannas att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som såvitt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.

(27) I enlighet med artikel 3 i det protokoll om Förenade kungarikets och Irlands ställning som fogas till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, meddelade Irland i en skrivelse av den 1 juli 2004 sin önskan att delta i antagandet och tillämpningen av detta direktiv.

(28) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det protokoll om Förenade kungarikets och Irlands ställning som fogas till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i nämnda protokoll, deltar inte Förenade kungariket i antagandet

av detta direktiv, som därför inte är bindande för eller tillämpligt i Förenade kungariket.

(29) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det protokoll om Danmarks ställning som fogas till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen deltar Danmark inte i antagandet av detta direktiv, som därför inte är bindande för eller tillämpligt i Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv anges villkoren för inresa och vistelse i medlemsstaterna för forskare från tredjeländer som avser att under mer än tre månader genomföra ett forskningsprojekt inom ramen för mottagningsavtal med forskningsorgan.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- a) *tredjelandsmedborgare*: varje person som inte är unionsmedborgare enligt artikel 17.1 i fördraget.
- b) *forskning*: skapande arbete som bedrivs systematiskt för att höja den totala kunskapsnivån, bland annat kunskap om människan, kulturen och samhället, samt användning av dessa kunskaper för nya tillämpningar.
- c) *forskningsorgan*: varje form av offentlig eller privat organisation som bedriver forskning, och som enligt detta direktiv har godkänts av en medlemsstat i enlighet med den medlemsstatens lagstiftning eller administrativa praxis.
- d) *forskare*: en tredjelandsmedborgare (med lämplig högskoleexamen som ger tillträde till doktorandutbildning) som väljs ut av ett forskningsorgan för att genomföra ett forskningsprojekt där ovannämnda examen normalt krävs.

⁽¹⁾ EGT L 157, 15.6.2002, s. 1.

- e) *uppehållstillstånd*: varje tillstånd som försetts med beteckningen "forskare" och som utfärdats av en medlemsstats myndigheter och ger en tredjelandsmedborgare rätt att vistas lagligen på medlemsstatens territorium, i enlighet med artikel 1.2 a i förordning (EG) nr 1030/2002.

Artikel 3

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv skall tillämpas på tredjelandsmedborgare som ansöker om att få resa in på en medlemsstats territorium i syfte att genomföra ett forskningsprojekt.
2. Detta direktiv skall inte tillämpas på
 - a) tredjelandsmedborgare som befinner sig i en medlemsstat för att söka internationellt skydd eller inom ramen för ordningar för tillfälligt skydd,
 - b) tredjelandsmedborgare som ansöker om rätt att vistas i en medlemsstat i egenskap av studerande i den mening som avses i direktiv 2004/114/EG i syfte att bedriva forskning och därigenom erhålla en doktorsexamen,
 - c) tredjelandsmedborgare som är föremål för ett utvisningsbeslut, men där uppskov med verkställigheten har beviljats på grund av faktiska eller rättsliga omständigheter,
 - d) forskare som av ett forskningsorgan har lånats ut till ett annat forskningsorgan i en annan medlemsstat.

Artikel 4

Förmånligare bestämmelser

1. Detta direktiv skall inte påverka förmånligare bestämmelser i
 - a) bilaterala eller multilaterala avtal mellan å ena sidan gemenskapen eller gemenskapen och dess medlemsstater och å andra sidan ett eller flera tredjeländer,
 - b) bilaterala eller multilaterala avtal mellan en eller flera medlemsstater och ett eller flera tredjeländer.
2. Detta direktiv skall inte påverka medlemsstaternas rätt att införa eller bibehålla bestämmelser som är mer förmånliga för de personer som direktivet skall tillämpas på.

KAPITEL II

FORSKNINGSORGAN

Artikel 5

Godkännande

1. Varje forskningsorgan som vill ta emot en forskare inom ramen för det förfarande för inresa och vistelse som fastställs i detta direktiv skall ha förhandsgodkänts för detta ändamål av den berörda medlemsstaten.

2. Forskningsorganet skall godkännas i enlighet med de förfaranden som anges i medlemsstaternas nationella lagstiftning eller administrativa praxis. Ansökningar om godkännande från både offentliga och privata organ skall utformas i enlighet med dessa förfaranden och grundas på deras uppdrag enligt lag eller i förekommande fall på deras stadgeenliga ändamål tillsammans med uppgifter som styrker att de bedriver forskning.

Forskningsorganet skall godkännas för minst fem år. I undantagsfall får medlemsstaterna ge godkännande för en kortare tid.

3. Medlemsstaterna får i enlighet med nationell lagstiftning begära ett skriftligt åtagande från forskningsorganet som innebär att om forskaren olagligen stannar kvar på den berörda medlemsstatens territorium skall ovannämnda organ stå för återbetalningen av de kostnader för hans eller hennes vistelse och återresa som betalats av den medlemsstatens offentliga medel. Forskningsorganets ekonomiska ansvar skall upphöra senast sex månader efter det att mottagningsavtalet har löpt ut.

4. Medlemsstaterna får föreskriva att det godkända organet, inom två månader från den dag då mottagningsavtalet löpte ut, skall bekräfta för de behöriga myndigheter som medlemsstaterna har utsett för ändamålet att arbetet har bedrivits inom vart och ett av de forskningsprojekt för vilka ett mottagningsavtal har undertecknats på grundval av artikel 6.

5. De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat skall offentliggöra och regelbundet uppdatera förteckningar över de forskningsorgan som godkänts i enlighet med detta direktiv.

6. En medlemsstat får bland annat vägra att förlänga eller besluta att återkalla godkännandet av ett forskningsorgan som inte längre uppfyller villkoren i punkterna 2, 3 och 4, eller om godkännandet har erhållits på falska grunder, eller om forskningsorganet har ingått ett mottagningsavtal med en tredjelandsmedborgare på ett bedrägligt eller försumligt sätt. Om den berörda medlemsstaten inte ger eller återkallar sitt godkännande, får det berörda forskningsorganet förbjudas att ansöka om ett nytt godkännande i upp till fem år från det att beslutet om att återkalla eller inte förlänga godkännandet offentliggjordes.

7. Medlemsstaterna får i sin nationella lagstiftning besluta om följderna av ett återkallande av godkännandet eller en vägran att förlänga godkännandet för befintliga mottagningsavtal som ingåtts i enlighet med artikel 6 och hur detta påverkar de berörda forskarnas uppehållstillstånd.

Artikel 6

Mottagningsavtal

1. Ett forskningsorgan som vill ta emot en forskare skall ingå ett mottagningsavtal med denne, varigenom forskaren åtar sig att genomföra det aktuella forskningsprojektet och forskningsorganet åtar sig att ta emot forskaren, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 7.

2. Ett forskningsorgan får ingå mottagningsavtal endast om följande villkor är uppfyllda:

- a) Forskningsprojektet har godtagits av forskningsorganets behöriga myndigheter, efter kontroll av följande:
 - i) Syftet med den planerade forskningen, forskningsprojektets längd och tillgång till den finansiering som behövs för att genomföra projektet.
 - ii) Forskarens kvalifikationer i förhållande till forskningens syfte; kvalifikationerna skall styrkas med en vidimerad kopia av kvalifikationerna, i enlighet med artikel 2 d.
- b) Forskaren skall under varje månad av sin vistelse ha tillgång till tillräckliga medel motsvarande det minimibelopp som medlemsstaten har offentliggjort för ändamålet, så att kostnaderna för uppehälle och återresa är täckta utan att medlemsstatens sociala biståndssystem behöver utnyttjas.
- c) Forskaren skall under sin vistelse ha en sjukförsäkring som täcker alla risker som medborgare i den berörda medlemsstaten i normala fall får täckta.

d) I mottagningsavtalet skall forskarnas rättsliga förhållanden och arbetsvillkor specificeras.

3. Efter det att mottagningsavtalet har undertecknats, kan forskningsorganet i enlighet med nationell lagstiftning åläggas att förse forskaren med ett personligt intyg om att organet åtar sig att stå för de kostnader som avses i artikel 5.3.

4. Mottagningsavtalet skall automatiskt upphöra att gälla om forskaren inte beviljas rätt till inresa och vistelse eller om rättsförhållandet mellan forskaren och forskningsorganet upphör.

5. Forskningsorganet skall utan dröjsmål underrätta den myndighet som medlemsstaterna har utsett för ändamålet om varje omständighet som kan hindra genomförandet av detta mottagningsavtal.

KAPITEL III

FORSKARES INRESA OCH VISTELSE

Artikel 7

Villkor för inresa och vistelse

1. En tredjelandsmedborgare som ansöker om tillstånd till inresa och vistelse för de syften som anges i detta direktiv skall

- a) visa upp en giltig resehandling enligt nationell lagstiftning; medlemsstaterna får kräva att resehandlingen skall vara giltig minst så länge som uppehållstillståndet varar,
- b) uppvisa ett undertecknat mottagningsavtal med ett forskningsorgan i enlighet med artikel 6.2, och
- c) vid behov uppvisa ett kostnadsåtagande som utfärdats av forskningsorganet i enlighet med artikel 6.3, och
- d) inte bedömas utgöra ett hot mot den allmänna ordningen och säkerheten eller folkhälsan.

Medlemsstaterna skall kontrollera att alla villkor i leden a, b, c och d har uppfyllts.

2. Medlemsstaterna får också kontrollera på vilka villkor mottagningsavtalet har grundats och ingåtts.

3. När kontrollerna i punkterna 1 och 2 har slutförts med positivt resultat, skall forskaren tillåtas resa in på medlemsstatens territorium för att arbeta i enlighet med mottagningsavtalet.

Artikel 8

Uppehållstillståndets giltighetstid

Medlemsstaterna skall utfärda ett uppehållstillstånd för minst ett år och skall förlänga det om villkoren i artiklarna 6 och 7 fortsätter att vara uppfyllda. Om forskningsarbetet planeras pågå under kortare tid än ett år, skall uppehållstillståndet utfärdas för en tid som motsvarar forskningsprojektets längd.

Artikel 9

Familjemedlemmar

1. Om en medlemsstat beslutar att bevilja uppehållstillstånd för en forskares familjemedlemmar skall deras uppehållstillstånd utfärdas för samma tid som det uppehållstillstånd som utfärdats till forskaren om giltighetstiden för deras resehandlingar medger det. I vederbörligen motiverade fall kan uppehållstillståndet för forskarens familjemedlemmar förkortas.

2. Utfärdande av uppehållstillstånd för familjemedlemmarna till den forskare som beviljats rätt till inresa och vistelse i en medlemsstat skall inte vara avhängigt av kravet på en minimiperiod för forskarens vistelse.

Artikel 10

Beslut om att återkalla eller att inte förlänga uppehållstillståndet

1. Medlemsstaterna får återkalla eller vägra att förlänga ett uppehållstillstånd som utfärdats på grundval av detta direktiv om det har erhållits på falska grunder eller om det visar sig att innehavaren inte uppfyllde eller inte längre uppfyller villkoren för inresa och vistelse enligt artiklarna 6 och 7 eller att syftet med innehavarens vistelse är ett annat än det för vilket inresa och vistelse beviljades.

2. Medlemsstaterna får återkalla eller vägra att förlänga ett uppehållstillstånd av hänsyn till allmän ordning och säkerhet eller folkhälsan.

KAPITEL IV

FORSKARES RÄTTIGHETER

Artikel 11

Undervisning

1. Forskare som beviljats inresa och vistelse enligt detta direktiv får undervisa i enlighet med nationell lagstiftning.

2. Medlemsstaterna får fastställa ett högsta antal timmar eller dagar för undervisningen.

Artikel 12

Likabehandling

Innehavaren av ett uppehållstillstånd skall ha rätt till samma behandling som landets medborgare när det gäller

- a) erkännande av examens-, utbildnings- och andra behörighetsbevis i enlighet med relevanta nationella förfaranden,
- b) arbetsvillkor, inräknat löne- och uppsägningsvillkor,
- c) de grenar av social trygghet som anges i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen ⁽¹⁾. De särskilda bestämmelserna i bilagan till rådets förordning (EG) nr 859/2003 av den 14 maj 2003 om utvidgning av bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1408/71 och förordning (EEG) nr 574/72 till att gälla de medborgare i tredje land som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa bestämmelser ⁽²⁾ skall tillämpas i enlighet därmed,
- d) skatteförmåner,
- e) tillgång till varor och tjänster och leveranser av allmänt tillgängliga varor och tjänster.

Artikel 13

Rörlighet mellan medlemsstaterna

1. En tredjelandsmedborgare som i enlighet med detta direktiv har beviljats rätt till inresa och vistelse som forskare får också utföra en del av sin forskning i en annan medlemsstat enligt de villkor som fastställs i denna artikel.

⁽¹⁾ EUT L 149, 5.7.1971, s. 2. Förordningen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 647/2005 (EUT L 117, 4.5.2005, s. 1.)

⁽²⁾ EUT L 124, 20.5.2003, s. 1.

2. Om forskaren vistas högst tre månader i en annan medlemsstat, får forskningen utföras på grundval av det mottagningsavtal som har ingåtts i den första medlemsstaten, förutsatt att han eller hon har tillräckliga medel i den andra medlemsstaten och att han eller hon inte anses utgöra ett hot mot allmän ordning och säkerhet eller mot folkhälsan i den andra medlemsstaten.

3. Om forskaren vistas längre än tre månader i en annan medlemsstat får medlemsstaterna begära ett nytt mottagningsavtal för forskning i den medlemsstaten. Villkoren enligt artiklarna 6 och 7 skall under alla omständigheter uppfyllas gentemot den berörda medlemsstaten.

4. Om det enligt tillämplig lagstiftning krävs visering eller uppehållstillstånd för att utnyttja rörligheten skall sådan visering eller sådant tillstånd beviljas i god tid inom en period som inte hindrar att forskningen fullföljs, samtidigt som de behöriga myndigheterna ges tillräcklig tid att behandla ansökningarna.

5. Medlemsstaterna får inte kräva att forskaren lämnar deras territorium för att lämna in ansökningar om visering eller uppehållstillstånd.

KAPITEL V

FÖRFARANDE OCH INSYN

Artikel 14

Ansökningar om rätt till inresa och vistelse

1. Medlemsstaterna skall avgöra huruvida ansökningar om uppehållstillstånd skall lämnas in av forskaren eller av det berörda forskningsorganet.

2. Ansökan skall prövas och behandlas när den berörda tredjelandsmedborgaren vistas utanför den medlemsstat där han eller hon vill få rätt till inresa och vistelse.

3. Medlemsstaterna får, i enlighet med sin nationella lagstiftning, godta en ansökan som lämnats in när den berörda tredjelandsmedborgaren redan befinner sig på deras territorium.

4. Den berörda medlemsstaten skall på alla sätt underlätta för den tredjelandsmedborgare som har lämnat in en ansökan och uppfyller villkoren i artiklarna 6 och 7 att erhålla de viseringar som krävs.

Artikel 15

Rättssäkerhetsgarantier

1. Medlemsstaternas behöriga myndigheter skall anta ett beslut om den fullständiga ansökan så snart som möjligt och när så är lämpligt påskynda handläggningen.

2. Om de upplysningar som lagts fram till stöd för ansökan är otillräckliga kan prövningen av ansökan avbrytas, och de behöriga myndigheterna skall underrätta sökanden om eventuella kompletterande upplysningar som krävs.

3. Alla beslut om avslag på en ansökan om uppehållstillstånd skall delges den berörda tredjelandsmedborgaren i enlighet med delgivningsförfarandena enligt tillämplig nationell lagstiftning. I delgivningen skall det anges vilka eventuella prövningsförfaranden som föreligger och tidsfristerna för rättsliga åtgärder.

4. Om en ansökan avslås eller ett uppehållstillstånd som har utfärdats enligt detta direktiv återkallas skall den berörda personen ha rätt att överklaga inför den berörda medlemsstatens myndigheter.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 16

Rapportering

Kommissionen skall med jämna mellanrum, och första gången senast tre år efter det att detta direktiv har trätt i kraft, rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv i medlemsstaterna, och skall vid behov föreslå nödvändiga ändringar.

Artikel 17

Införlivande

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 12 oktober 2007

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 18

Med avvikelse från bestämmelserna i kapitel III skall medlemsstaterna inte vara skyldiga att utfärda tillstånd enligt detta direktiv i form av uppehållstillstånd under en period på upp till två år efter den dag som avses i artikel 17.1.

Artikel 19

Ingenting i detta direktiv skall påverka Irlands rätt att upprätthålla de arrangemang för "den gemensamma resezonnen" i enlighet med det protokoll om tillämpning av vissa inslag i artikel 14 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen på Förenade kungariket och Irland som genom Amsterdamfördraget fogas till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Artikel 20

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 21

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Ufärdat i Luxemburg den 12 oktober 2005.

På rådets vägnar

C. CLARKE

Ordförande